

A U S T R A L S K É

Listy

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKE LISTY

ČÍSLO 52 PROSINEC 1995

Print Post Approved
PP 242296 / 00084

\$2.60

Errol B. Davis, reinforced resin and wood, "Random Rhythms"

L. & G. Pergl

Česká Optická Firma

57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
Tel: (03) 663 6242

All International Office Machines

Prodej a opravy nových a starších
"typewriters, photocopiers & faxes"
dílňa a obchod: **390 BOTANY ROAD**
ALEXANDRIA,
N.S.W. 2015

Tel: **319 0648** nebo **214 7402**
Václav Novák: 30 6781

TRITON **CARPET CLEANING SERVICE**

Powerful truck, Mounted equipment
All stains treated, Carpets deodorized
Fast drying, Scotch guard
Carpet and Upholstery
Leather L/ S Cleaning

Emergency water damage service

Peter Adler

Phone: 388 2052, Mobile: 018 044 100

Mluvíme česky

ODBORNÝ ZUBNÍ LÉKAŘ

Dr Jan ROSA

nabízí své služby,

v "MEDICAL & FITNESS CENTRE"

roh Acacia a Florinbunda Ave
Glenmore Park NSW 2745

Objednávky denně
na čísle: (047) 332 956

Hledáte příbuzné a známé?
Nabízíte služby a servis?
Máte zájem o seznámení?
Využijte

AUSTRALSKÉ LISTY !!!

CONTACT

P·R·I·N·T·I·N·G

A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
a další

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

(Australia)

dodáváme celé systémy 'software' i 'hardware' pro

MANUFACTURING, ENGINEERING

DESIGN, CAD/CAM

DESKTOP PUBLISHING

JOB COSTING, ACCOUNTING

MULTIMEDIA, DESKTOP VIDEO

České, EASTERN & WORLD FONTS

BUREAU SERVICE & TRAINING

7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145

Tel: 02 636 1873
Fax: 02 631 2024
Mobile: 018 288 477

SONY'S

Bon Voyage

Shop 6 Royal Arcade
175 Oxford Street
Bondi Junction 2022 NSW

Tel 02 387 1333
Fax 02 389 8028

Připravujeme speciální zájezdy do
lázní v České i Slovenské republice.

Zařizujeme letenky, zájezdy
zajímavé výlety vlakem.

Zajistíme pojištění, cestovní šeky,
poskytujeme veškerý servis,
vše za vynikající ceny.

volejte Barboru - 387 1333

Milí čtenáři,

čas utíká tak neuvěřitelně rychle. Zdá se to jako by to bylo včera, kdy jsem vám jménem Australských listů přála Šťastné a Veselé Vánoce 1994. Rok se překulil a já bych vám ráda poděkovala za vaši přízeň, trpělivost i pomoc. A znovu popřála příjemné prožití těch nejkrásnějších svátků v roce. Hodně spokojenosti, lásky, štěstí a tolerance, protože toho není nikdy dost. Všechno ostatní si můžeme koupit, obstarat, možná i ukrást, ale a tyhle čtyři věci se nějak na žádném trhu neobjevují, stále jsou nedostatkovým zbožím. Proto si je musíme sami vytvořit. Zkusme se více usmívat a snažme se chápat slabosti jiných, dávejme lásku i laskavost a budeme ji dostávat od druhých zpět.

Vždycky v tuhle dobu vzpomínám na své rodiče, lidi moudré a chápatel. Myslim i na větu, kterou mně říkávala moje maminka: "Můžeš-li pomoci, musíš". Kdybychom pomáhali vždycky, když pomoci můžeme, bylo by na světě mnohem méně bolesti. a neštěstí..

Šťastné a veselé Vánoce, přátelé.

Jana Háberová

Vánoční touha

Božena Šamánková

Vzlétnout jako vítr,
moje srdce loudi,
přeletět moře
a široké pláně,
mit instinkt vlaštovičky,
jež nikdy nezabloudí
a orlí oko rozeznat rodné stráně.

Natrhat stříbro hvězd
a plnou náruč jmelí,
na římsu oken je položit
a přidat pozlátko.
Do chrámu páně pospíchat,
když zvony hlahlí,
za zvuků varhan vítat Jezulátko

(ze sbírky "Jak šel život")

ROZJÍMÁNÍ VÁNOČNÍ

Jaroslav Kovářiček

K velkému údivu i potěšení svých přátel v Čechách začínal jsem svá vánoční přání zpravidla větou: "Na trhu se objevily třešně, neklamná to známka blížících se vánoce." V Austrálii tak tomu vsutku je. Minulý rok jsem ale tu větu pozměnil - "Na stromku, který jsem sám vysadil, začínají se červenat třešničky a ohlašují příchod vánoce". Mám vánoce rád a vždy se na ně těším, stejně tak jsem se ale těšil i na první úrodu z vlastnoručně zasazeného stromku. Těšil jsem se ale marně, když už třešničky byly skoro k smisnutí, řekl jsem si: "Ještě jeden den", a druhý den byly pryč, pochutnali si na nich papoušci. Snad mi tak chtěli připomenout, že vánoce již nejsou to, co bývaly.

Zajisté, vánoce jsou především svátky křesťanské, jsou ale ještě něco víc. Jsou to svátky naděje, radosti a také poesie, je to oslava dětství, a dnes jsou to také obchodní orgie materialismu. Pro mne ty nejkrásnější Vánoce bývávaly, když na místo papoušků poletovaly vzduchem sněhové vločky. Strmívalo se brzy a po slavnostní večeři otec připravil nástroje a hlubokým sněhem kráčeli jsme na půlnoční zahrát koledy. I Ježíška jsem několikrát skoro viděl, ale vždycky jsem ho propásl snad jen o pár vteřin. Z dárek byla jistě velká radost, ale nebyly tím nejdůležitější. Sila vánoce byla přece v tom pocitu lásky, bezpečí a krásy. Ztěžilo si dovedu představit citově bohatší a nádhernější svět, než prožitek vánoce v dětské duši.

Přátelé ze severní polokoule ptají se někdy, zdali je vsutku možno prožívat vánoce v Austrálii, uprostřed léta. Toť se ví, že ano, ba tvrdím dokonce, že u nás v Adelaidě jsou vánoce mnohem vánočatější než v té střední Evropě. Zkoušeli jsme si tu hrát koledy v zimě, tedy v červenci, ale nebylo to ono. Jen si vzpomeňte na ty malebné malované či vyřezávané betlémy, brodí se tam pastýři sněhem? Vždyť by to byla pošetlost pást ovce na zasněžených pastvinách. To u nás v Adelaidě se ovečky vsutku na stráních pasou. Okolí Adelaidy navíc velmi připomíná krajinu kolem Betléma - mírné kopečky a planiny se pokojně pasoucími se stády ovci, obloha je modrá a slunce veselé. Vim to, poněvadž jsem městečko Betlém před časem navštívil.

Přijel jsem tam v červenci, to ale vůbec nevadilo, protože v Betlémě jsou vánoce neustále, díky americkým turistům. Jak známo američtí turisté jsou všude, obzvláště pak v Betlémě. Pokud se jim podaří projít malými dvířkami, vedoucími do Chrámu Božího narození (dokončen v roce 333), mohou sestoupit po schodech pod kostelní

Stručný přehled rubrik

Rozjímání vánoční	01
Česká škola	02
Čestný doktorát pro V. Havla	03
Zprávy z Čech	04
Zprávy ze Slovenska	05
Druhá republika	06
Protektorát	07
Kultura	08-09
Nad dopisy čtenářů	10
Výstava v Canbře	11
Perly a perličky	12
Magnetic Island	13
Šťastný nový rok	14-15
Detektivka dle špatných pravidel	16

dlažbu a tam to je - chlív, ve kterém se narodil lidstva spasitel a vykupitel. Za mírný poplatek dostane se vám odborného poučení. Usedl jsem si do koutka té jeskyně k tichému rozjímání a tak jsem si vyslechl několik průvodců. Vyprávěli historky jednu lepší než druhou, až na to, že v detailech se dosti lišili. Americkým turistům takové věci nevadí, když oni si za něco zaplatí, tak se z toho dovedou pěkně radovat. Potom se roz-prchnou do spleť sítě podzemních chodbiček a při svitu svíček holdují Vá-nocům. Tak jsem také zjistil, že američtí turisté zpívají koledy s velkou náruživostí a falešně. Natočil jsem si je na magne-tonový pásek, kdyby se snad chtěl někdo se mnou v tomto bodě přit.

Netrvalo dlouho a turistů, nejen amerických, užil jsem si tam více než mi bylo zapotřebí, rozloučil jsem se tedy s jesličkami a vyrazil do uliček toho starobylého městečka, podívat se co dělají pastýřové. Nespali, seděli v hospůdce a pili pivo, skoro jako kdyby byli Čechové. Toť se ví, že jsem k nim přisedl a na mnohé důležité věci se jich přeptával. Na rozdíl od amerických turistů koledy nezpívali, ba ani na trouby netroubili, hlavně nadávali na politiku, také jako kdyby byli Čechové. Sedělo se s nimi tak pěkně, že mi ujel poslední autobus do Jeruzaléma. Vyrazil jsem tedy na cestu pěšky. Taxikáři kolem mne chvíli kroužili jako supi, ale odehnal jsem je, neb mám bohaté zkušenosti s lidmi takového druhu v zemích navštěvovaných americkými turisty. Však si chytnu stopa, říkal jsem, když jsem pozoroval rušný provoz. Po necelé hodině stopování pochopil jsem, že se ta bidná čeládka betlémská ani o píď nepolepšila za ty dva tisíce let. Těhotnou ženu v chlívě nechali slehnout, a já tu také teď nazdařbůh pochoduji, už se stmívá, hanba vám - tak jsem promluvil k jednomu betlémskému občanovi, který seděl na zahrádce a vrhal do světa nevraživé pohledy. Uspíšil můj pochod směrem k Jeruzalému tím, že po mně házel kameny, prak našťásti neměl. Když se slunce malebně rozloučilo s tím koutem světa zastavilo u mne auto a řidič mně nabídl svezení do Jeruzaléma. Byl to mladý Palestinec, mohamedán a zavezl mne až k hotelu, nabízené peníze odmítl přijmout.

Vskutku podivuhodné místo je ten Betlém, člověk tam může potkat lidi

různých - židy, křesťany, mohamedány, ba i neznabohy a pohany, a také americké turisty. Škoda jen, že jsme si my lidstvo nevzali více k srdci to, co učil Ježíšek, který se tam v takové chudobě narodil. Bylo by na světě více lásky a žádná nenávisť. Vánoce zůstávají však velkým symbolem naděje, proto je vhodné aby svátek toho zrození oslavovali všichni lidé, nejen křesťani, neboť víra, naděje a láska jsou hodnotami universálními a žádná církev na ně nemá autorská práva.

Asi je to tím, že stárnu, moderní oslavy vánoce ale připadají mi méně poetické, více však spotřební a neurotické. nevkusné úpravy koled hučí tu v obchodech už od poloviny listopadu, ekonomové už předpovídají kolik toho zase lidé snědí, vypijí a peněz utratí. Každou chvíli narazí tu člověk na nějakého toho Otce Vánoce (Father Christmas), i když onehda přistoupila do výtahu Sestřička Vánoce, nebo jak byste nazvali mladou dívku oblečenou do tradičního červeného úboru Otců Vánoce? Byla velmi pohledná a měla pěkně dlouhé nohy, takže jsem si říkal - Kampak tohle asi povede? Nenadělila mi ale vůbec nic.

Šel jsem se podívat za dům na svoji třešň. Ano, vánoce jsou nepochybně za rohem, začínají se tam červenat třešničky. Jaké to ale zklamání, jsou jenom dvě, takže to vidíte, Vánoce už nejsou jako bývaly. Na jednu tu třešničku musím přivázat papírový sáček, až dozraje podělím se o ni s rodinou. Tu druhou nechám papouškům, ať vědí, co jsou Vánoce, třeba to pochopí. Je mi líto, milí čtenářové, na vás už třešnička nezbyla, takže mně nezbyvá než vás poslat - do Betléma. přeji radostné Vánoce vám všem.

SCHOOL CLUB PTY LTD

vám nabízí kvalitní školní pomůcky
světových firem
dovezené z České republiky.

Katalogy s nabídkou jsou k nahlédnutí
v Sokole Sydney, Country Clubu a
dalších českých klubech a spolcích.

Prosincový special:

3 patrový penál - \$ 12.-

2 patrový penál - \$ 8.-

Bližší informace:

Josef - tel. (02) 597 4233

fax (02) 597 4299

večer - 02 522 5120

ČESKÁ ŠKOLA V SYDNEY

Jak jistě víte v Sydney existuje česká škola, která pomáhá všem, kteří mají zájem o český jazyk. Školu mohou navštěvovat jednak studenti, kteří by rádi z tohoto jazyka maturovali (HSC - 2 unit course), ale i ti, co si chtějí češtinu jen zopakovat či přiblížit. Kdysi jeden moudrý člověk řekl: "Kolik jazyků znáš tolikrát jsi člověkem". Dveře do České republiky jsou nyní dokofán otevřeny a tak se může především našim dětem znalost jazyka velmi hodit. Výuka je rozdělena do dvou částí, první je pro děti ze sedmých až desátých tříd a druhá pro studenty jedenáctého a dvanáctého ročníku. Vyučování je každou sobotu dopoledne ve Strathfield Girls High School a je bezplatné.

Je jen škoda, že v současné době této možnosti nevyužívá dostatečný počet lidí a tak existuje reálné nebezpečí, že bude pro malý zájem výuka omezena nebo dokonce zcela zrušena a to by byla velká škoda.

J.H.

Board of Studies

New South Wales

Saturday School

of Community Languages

Strathfield Centre

Strathfield Girls High School

Albert Road, Strathfield, NSW

upozorňuje, že

zápisné na rok 1996 se koná

10. února 1996 od 9.00 do 11.00

pro 7. až 9. ročník

Bližší informace:

Marcela Adamíková - 332 2494 (večer)

Rita Kellerová - 344 9664 (večer)

**Stavíte! KOULA ze Slaného
a rodina Ziková**

HLEDÁJÍ

paní KUBÁNKOVOU

(jméno za svobodna)

nar. v roce 1920

Informace:

Petr - (02) 318 24 44

Čestný doktorát University of New South Wales prezidentu Havlovi.

Při návštěvě prezidenta Václava Havla v Sydney v březnu t.r. nebylo možno uskutečnit předání čestného doktorátu University of New South Wales na půdě university samé. Došlo k tomu dne 3. října 1995 na Pražském hradě. Doktorát předal prezidentu Havlovi profesor John Niland, Vice-kancléř university, jehož projev uvádíme:

"Vážený pane prezidente, naše návštěva v Praze nám dává dlouho očekávanou příležitost, aby Vás University of NSW poctila jako vynikajícího státníka, vlastence a spisovatele. Je vzácností, když se s jednou osobou pojí tak rozličné přívlastky, ale dnes Vás oslavujeme jako 'muže pro všechny sezony'.

Vaše pověst významného dramatika a spisovatele je zabezpečena a je uznávána nejen ve Vaší vlasti, ale i ve světě. K tomu navíc Váš osobní příklad odvážného a civilizovaného zastávání principů základních lidských práv a individuálních svobod Vám získal úctu, obdiv a lásku lidí ve všech zemích. University of NSW si velice váží styků s Vaší zemí, které se datují od let po druhé světové válce, kdy exulanti z Československa po znamenání válkou začali působit na universitě. V roce 1968 universita přivítala další skupinu exulantů z českých zemí a ze Slovenska, kteří v nově založeném Institute of Languages absolvovali první intensivní kurz "Angličtina jako druhý jazyk" který byl kdy v Austrálii organizován. Jeho výsledky byly tak výjimečné, že podobné programy se staly trvalou součástí výchovy přistěhovalců v naší zemi. Absolventi tohoto experimentálního kurzu z roku 1968 se nedávno sešli, aby vyjádřili svůj dík universitě, a rád konstatuji, že někteří z nich jsou absolventy University of NSW nebo jiných australských universit.

Od počátku roku 1970 se universita podílela na řadě produkcí Vašich her v Austrálii. První z nich bylo "Memorandum" na National Institute of Dramatic Art, který měl sídlo na universitě. Po něm následovala v roce 1979 "Vernisáž",

provedená Green Room Society v angličtině a v češtině ve spolupráci s místní skupinou Československé společnosti pro vědy a umění. Později byly hrány v divadle Nimrod v roce 1981 tři jednoaktovky pod názvem "Protest".

Tyto aktivity jsou výsledkem trvalé podpory, kterou Vaši tvorbě prokázal dr. Oliver Fiala, rodem z Brna, v té době lektor na School of Theatre Studies na University of NSW. Docházelo k tomu v době, kdy na naší universitě probíhala kampaň za individuální svobody ve vaší vlasti. V lednu 1977 vyjádřili četní akademici a studenti university, právě tak jako vedoucí osobnosti australského divadla podporu signatářům slavné Charty 77. Později, a to právě v týdně, kdy se v roce 1979 hrála "Vernisáž", nás zastihla zpráva o tom, že jste byl totalitním režimem, pod nímž Československo trpělo, odsouzen na čtyři a půl roku vězení.

Tento režim byl v roce 1989 smeten sametovou revolucí, v níž jste hrál znovu vedoucí roli. Následný rozkvět akademického života ve Vaší zemi vedl k vytvoření nových spojení mezi naší universitou a universitami v České republice, zvláště pak s Masarykovou universitou v Brně. Její žádost o pomoc ve vybavení australskou literaturou vyvolala vřelou odezvu pracovníků university, UNSW Press a University College při Australian Defence Force Academy. Bylo odesláno 250 pečlivě vybraných svazků. Profesor Michael Hollington ze School of English UNSW navštívil Českou republiku v roce 1993 a zjistil, že knihy slouží dobře svému účelu a studium australské literatury se rozvíjí. V Brně je tomu tak především zásluhou dr. Jitky Vlčkové a v Praze pak zásluhou dr. Martina Procházky. Naši universitu navštívil zástupce prorektora Masarykovy university. Při této návštěvě bylo jednáno o zahájení sesterských styků mezi oběma universitami. Věříme, že se v budoucnosti podaří navázat ještě užší svazky s vysokoškolskými institucemi ve vaší zemi. Věříme, že dle Vašeho příkladu a pod Vaším vedením spisovatelé, intelektuálové, učitelé a výzkumní pracovníci budou pokračovat v tradici českého přínosu světové i evropské vědě a kultuře.

Jsmo si vědomi, za jak mnoho Vám má děkovat Vaše země i svět. Vaše

oddanost humanitnímu principu, který ukládá za povinnost spisovatele prosazovat ve svobodné a kritické diskusi morální, sociální a politické hodnoty v zájmu obecného prospěchu společnosti a lidstva, i za cenu obětí a pronásledování režimem, který se snaží takovou diskusi potlačit. Vaše idea osobní zodpovědnosti, a obrana ideálu, obsažená ve vaší práci zůstává zářným příkladem nejen v Austrálii, ale všude jinde na této zemi.

Je nanejvýše případné, že je Vám nyní udělen čestný doktorát University of NSW v oboru literatury. Naše universita nejen oceňovala a podporovala vaše dílo v Austrálii po více než dvacet let, ale zároveň se také snažila posilovat v naší zemi uznání a pochopení Vašeho jedinečného přínosu pro princip svobodného projevu v zemi Vaší. Pane prezidente, je mým potěšením udělit Vám: hodnost doktora honoris causa v oboru literatury.

Universita of New South Wales by ráda v příštím roce za účasti české komunity vzpomenua výročí udělení této pocty prezidentu Havlovi a zároveň vyhlásila konkrétní formy spolupráce s českými universitami.

Překlad Jan Jirásek

DENTAL PROTESIS

odborný zubní protetik
nabízí své služby,
ve zvláštních případech
(stáří, nemoc atd.)
ošetření doma možné,
(soukromé pojištění vyplácí jen
předem domluvenou částku)

Další informace (02) 388 2216
mluvíme česky i slovensky

425 Old South Head Road
North Bondi NSW 2026

ZPRÁVY

z České republiky

K vítězství Aleksandera Kwaśniewského v polských prezidentských volbách, řekl Václav Havel, že doufá, že nově zvolený prezident bude pokračovat v procesu demokratických přeměn, které započal jeho předchůdce Lech Walesa. Premiér Václav Klaus předpokládá, že toto vítězství nebude znamenat "žádnou podstatnou změnu v dosavadních mimořádně dobrých vztazích České republiky a Polska." Zvolení nové hlavy polského státu uvítala prakticky celá opozice. Předseda České strany sociálně demokratické Miloš Zeman věří v prosperitu Polska a ve zlepšení česko-polských vztahů. Komunistická strana Čech a Moravy považuje výsledek voleb za přirozenou odezvu na předchozí působení pravicové vlády.

V pátek 17. listopadu si Česká republika připomněla 6. výročí sametové revoluce. V Praze u sochy sv. Václava uctili památku čelní představitelů státu - prezident Václav Havel, premiér Václav Klaus, ale i předseda nejsilnější opoziční strany ČSSD Miloš Zeman. Předseda vlády řekl, že události, které se staly před šesti lety, byly přelomem našich životů a revolucí všeho, co jsme prožili a co prožíváme dnes. Miloš Zeman poté, co položil květiny i na Národní třídu, prohlásil, že "tato vláda dala vysokoškolským studentům k šestému výročí 17. listopadu jako dárek školně."

Nadace Charty 77 udělila ceny Františka Kriegla (všechny in memoriam) zpěvákovi a publicistovi Karlu Krylovi, ekologovi a politikovi Josefu Vavrouškovi a publicistovi Vlado Čechovi.

V cyklu přednášek Rozhovory o sousedství (o česko-německých vztazích), které pořádá Universita Karlova a Berteismannova nadace, vystoupil ministr zahraničních věcí Josef Zieleniec. Vyslovil se pro odškodnění českých obětí nacismu Německem. Toto odškodnění by mělo být součástí společného fondu budoucnosti, do něhož by přispěly obě vlády. Klausova vláda vyplatila již jako humanitární gesto českým obětem více než miliardu korun. Ministr odmítl možnost nalezení absolutní pravdy o minulosti a doporučil se věnovat spíše přítomnosti a budoucnosti. S prudkým nesouhlasem se projev setkal u předsedy UV KSCM Miroslava Grebeníčka, který politiku české vlády označil za "novodobé kolaborantství". Všeobecný souhlas byl zaznamenán s nepřekročitelností Benešových dekretů.

Zdeňku Mlýnářovi, přednímu představiteli Pražského jara 1968 a dnešnímu čestnému předsedovi Levého bloku, bylo sděleno obvinění z velezrady. Podle Úřadu pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunismu se měl Mlýnář v srpnu 1968 podílet na vytváření tzv. dělnicko-rolnické vlády, jejímž úkolem mělo být převzetí moci pod záštitou invazních vojsk. Mlýnář ve svém

pisemném prohlášení hodnotí obvinění jako politickou mstu. Podle něj je jasné, že obvinění je založeno na výpovědi Vasil Bilaka, kterého Úřad pro dokumentaci a vyšetřování zločinů komunismu nedávno vyslechl na Slovensku. Mlýnář odmítá před úřadem svědčit, protože mu nedůvěruje a domnívá se, že Václav Benda je politicky zaujatý. Z vlastizrady byli v souvislosti se srpnovou invazí již obviněni tehdejší vysocí straníční funkcionáři Miloš Jakeš, Josef Lenárt, Karel Hoffmann, Zbyněk Soják a Jan Piller, který počátkem října zemřel. Za vlastizradu stanoví trestní řád postih v rozmezí 12 let až doživotí.

Prezident Václav Havel předal 28. října na Pražském hradě u příležitosti 77. výročí vzniku ČSR nejvyšší státní vyznamenání. Padesát čtyři osobnosti - především účastníci domácího a zahraničního odboje, disidenti a umělci převzali Řády bílého lva, Řády Tomáše Garrigua Masaryka a medaile Za zásluhy a Za hrdinství. Třicet lidí dostalo ocenění in memoriam - například zakladatelé Osvobozeného divadla Jiří Voskovec a Jan Werich, spisovatel Karel Čapek a Karel Poláček, písničkář Karel Kryl. Mezi vyznamenanými umělci byli mimo jiné režisér Miloš Forman, spisovatel Milan Kundera, zpěvačka Marta Kubišová a zakladatel divadla Semafor Jiří Suchý. Medaili Za zásluhy převzala také Věra Čáslavská, nejúspěšnější česká sportovkyně všech dob. Ocenění se dostalo dvanácti politikům, například ministru kultury Pavlu Tigridovi. Z deseti vyznamenaných vojáků dostali medaili Za hrdinství in memoriam dva účastníci české mise UNPFOR, kteří padli při chorvatské ofenzivě v Krajině.

Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) oficiálně vyhlásila, že ještě v listopadu přizve Českou republiku, jako první ze zemí střední a východní Evropy, aby se stala jejím členem.

V úterý 24. října zemřel ve věku 68 let filmový režisér Zbyněk Brynych. Jeho jméno se spojuje především se snímkem "Žitkovská romance" (1958), jeho nejvýznamnějším filmem byl "Transport z ráje" (1962), v němž zachytil atmosféru terezínského gheta. Za oba filmy získal řadu ocenění na mezinárodních festivalech. Později se zabýval tvorbou špiónážních a detektivních filmů a spolupracoval na německém televizním seriálu "Derick".

Lidové noviny otiskly rozhovor se světoznámým spisovatelem českého původu Milanem Kunderou, který poprvé od osmdesátých let poskytl rozhovor českým novinářům. Pro jistotu přesnosti svých odpovědí na otázky, je formuloval sám písemně. Otázky směřovaly pochopitelně nejvíce na Kunderův vztah k rodné zemi a ke všemu co ho k ní váže. Český rodák, žijící od roku 1975 ve Francii píše: "Vztah k rodné zemi, v které už nežijete, je vždycky otázkou... Vzniknou nové závazky, nová přátelství, z místa emigrace se stane nový domov, a dokonce milovaný domov... To, co dělá návrat obtížným jsou psychické důvody... Je možné navázat dávno přerušenu konverzaci?" Na otázku novinářů, zda je po vydání francouzsky psaného románu pro češtinu ztracen, spisovatel odpověděl: "Začít v pětáctyřicetiletý úplně nový život v jiné zemi stojí člověka veškeré, poslouchajte dobře, veškeré jeho síly.... Za těch dvacet let jsem

přečetl pramálo českých knih,... I když se svoji ženou mluvím jenom česky, jsem obklopen francouzskými knihami, reaguji na francouzský svět, na francouzské věty, tak jako vy v Čechách reagujete na český svět a české věty. Jednoho dne se to muselo projevit ve volbě jazyka, kterým píšu. Byl jsem tím stejně překvapen jako vy. Vráťím se ještě k češtině? Vráťím se alespoň částečně do Čech? Nevím. Nechám se překvapit. Všechno, co se se mnou dělo od chvíle, kdy jsem opustil Čechy, bylo pro mne jedno jediné překvapení, ze kterého dodnes nevycházím."

V neděli 5. listopadu zemřel náhle ve věku 70 let významný filozof a profesor několika prestižních universit Arnošt Gellner. Dětství Gellner prožil v Praze, filozofii studoval po válce na Oxfordské universitě v Anglii. V letech 1949 - 1984 působil jako profesor na London School of Economics. Po pádu komunismu se vrátil do ČR a pracoval na Středoevropské universitě. Arnošt Gellner vydal více než 20 monografií a sborníků, které byly přeloženy do dvaceti jazyků.

16. listopadu při premiéře hry Carla Goldoniho "Letní byt" ohlásili představitelé Divadla za branou zánik této scény z finančních důvodů. Divadlo vzniklo v roce 1965. Jeho zakladateli byli kromě režiséra Otomara Krejčí i herci Jan Tříska, Marie Tomášová, dramatik Josef Topol a dramaturg Karel Kraus. Divadlo proslulo především vynikajícími hereckými výkony, dobrou režijní a dramaturgickou přípravou a osobitým inscenačním stylem.

ze Slovenska

Podle průzkumu Sociologického ústavu Slovenské akademie věd je 73,3% lidí přesvědčeno, že před rokem 1989 se jim žilo lépe než dnes, zatímco opak tvrdí 25,7%. Zároveň si 73% respondentů myslí, že za pět let se jim oproti dnešku bude žít lépe. Když porovnají současný stav s rokem 1988, soudí 90,9%, že nerovnost mezi lidmi se zvětšila, a 52,8% si myslí, že sociální nespravedlnost se zmenšila.

V průzkumu agentury Focus prováděném na začátku října označila většina lidí za nejdůvěryhodnějšího politika premiéra a předsedu největší strany Hnutí za demokratické Slovensko Vladimíra Mečiára. Každý respondent měl možnost uvést tři jména.

Soukromý podnikatel Robert Krajnák zahájí petiční akci za odvolání premiéra Vladimíra Mečiára. Krajnák zakoupil v deníku SME celostránkovou reklamu, v níž píše: "Narodil jsem se za totality, nechci v ní i umřít." Krajnák hodlá do konce roku shromáždit 350 000 podpisů, které jsou nutné k tomu, aby prezident k této otázce vyhlásil referendum.

Poslanec Slovenské národní strany (SNS) Vitazoslav Moric oznámil, že SNS v zájmu uklidnění vnitropolitické situace nepodá návrh na vyšetřování údajné vlastizrady prezidenta Michala Kováče.

Ve středu 15. listopadu přijala Národní rada SR návrh zákona o státním jazyku. Během bouřlivé diskuse poslanci převážně opozičních stran předložili přes 50 pozměňovacích návrhů, které se týkaly především postavení menšinových jazyků a ustanovení o sankcích za porušení zákona. Maximální sakce byla například snížena z původního 1 milionu korun na polovinu (milionová pokuta je např. za ohrožení jaderné bezpečnosti). Zákon rovněž nestanoví povinnost titulkovat či dabovat české filmy, pouze je třeba zajistit jejich srozumitelnost. Poslanci vládní koalice během rozpravy navozovali atmosféru národního obrození, ve svých vystoupeních citovali Ludovíta Štúra a přednášeli básně. Na návrh HZDS se o zákonu hlasovalo aklamačně - každý poslanec musel po přečtení svého jména povstat a říci ano nebo ne. Hlasování navíc přímým přenosem vysílala Slovenská televize. Celé zasedání bylo zakončeno sborovým zpěvem písně Hej, Slováci. "Pro" nakonec hlasovalo 108 ze 142 přítomných poslanců. Byli to všichni poslanci vládní koalice, s výjimkou jednoho také poslanci Demokratické unie a Strany demokratické levice. "Proti" hlasovali maďarští poslanci. Předseda SNS Jan Slota řekl: "Maďarští opoziční poslanci ukázali, že nepokládají Slovensko za svou vlast a domovinu." Maďarští poslanci doufají, že prezident zákon nepodepíše. Pokud se tak nestane, hodlají se obrátit na Ústavní soud a poté i na orgány EU.

Evropský parlament adresoval vládě Slovenské republiky neobvykle ostře formulovanou výzvu, aby dodržela zásady demokracie a právního státu. jedná se už o třetí demarši během krátké doby, která vyjadřuje znepokojení nad vnitropolitickým vývojem na Slovensku. EP vyjadřuje znepokojení nad snahou vyloučit poslance Demokratické unie z parlamentu a snahou o vytlačení prezidenta Michala Kováče z úřadu. Dále je EP znepokojen odvoláváním vyšetřovatelů únosu Michala Kováče ml., kteří se snažili vyšetřit účast SIS. EP varuje slovenskou vládu před "pokračováním v politice, která prokazuje malý respekt k demokracii, lidským a menšinovým právům a právnímu řádu vůbec," a upozorňuje, že EP může ukončit svůj program pomoci a spolupráce. Na tuto rezoluci reagoval tiskový mluvčí HZDS S. Haber prohlášením v němž se doslova uvádí: "V souvislosti s rezolucí Evropského parlamentu vůči Slovensku připomíná HZDS nedávnou historii, kdy vůdce nacistického Německa posílal státům nejdříve demarše a poté je obsadil tanky....i vůdce Sovětského svazu posílal v roce 1968 demarše Československu a potom naši zemi obsadila okupační vojska Varšavské smlouvy." Představitelé HZDS se však od Haberova vystoupení distancovali. Haber sdělil, že publikované prohlášení bylo jeho osobním názorem a nikoliv stanoviskem HZDS. Premiér Vladimír Mečiár se ve svém rozhovoru pro Slovenský rozhlas projevil zájem setkat se v nejbližší době s předsedou vlády země předsedající Evropskému parlamentu a vysvětlit si všechny záležitosti kolem demarše a rezoluce Evropského parlamentu.

(přetiskáno - CAROLINA)

Malé zamyšlení nad velkými dějinami i

Druhá republika a Protektorát Bořek Šindler

Krátce po mnichovském diktátu prezident Beneš rezignoval a odebral se na přednáškové turné do Spojených států. S ním také rezignoval i dr. Kamil Krofta, jeden z nejúspěšnějších československých vzdělanců, zahraniční ministr Československa, člověk moudrý a velký následovník příkladu Masarykova. Mnichovskou kapitulaci se končila éra první republiky a nastala éra republiky druhé, rozhodně ne masarykovské. Naštěstí tato druhá republika, Československo, neměla příliš dlouhé trvání. Winston Churchill vyjádřil smrt první republiky takto: "Mlčící, opuštěné, truchlící Československo sestupuje do temnot..."

Osvěžme si ještě jednou sled událostí onoho tragického září roku 1938, snad nejtragičtějšího září v celé české historii. Dvanáctého září pronesl Hitler na norimberském srazu nacistů ohnivou řeč během níž napadal Československo a prezidenta Beneše. Třináctého září vyhlásilo Československo stanné právo v sudetském území. Čtrnáctého září přerušila československá vláda definitivně jednání s Henleinem. Patnáctého září uprchl Henlein do Říše. Týž den vysílaly všechny německé rozhlasové stanice Henleinovu výzvu o připojení Sudet k Říši. Téhož dne se také Chamberlain poprvé odebral za Hitlerem do Bercutesgadenu. Osmnáctého září přiletěl do Londýna francouzský ministerský předseda Daladier k jednání s britskou vládou, a francouzská vláda se vyslovila pro odstoupení Sudet Hitlerovi. Devatenáctého září obdržela československá vláda britsko-francouzské ultimatum o vydání všech území německou většinou Hitlerovi. Československá vláda podala demisi a generál Jan Syrový se stal novým ministerským předsedou. Dvaadvacátého září měl prezident Beneš památný rozhlasový projev k národu, zatímco Chamberlain odletěl opět za Hitlerem, tentokrát do rýnského Godesbergu. Tam dal Hitler Československu ultimatum vydat Sudety, a toto

ultimatum - vydat Sudety do prvního října - opakoval Hitler v další pověstné řeči v berlinském Sportovním paláci. Několik dní předtím už Československo provedlo mobilizaci armády, a půldruhého miliónu mužů bylo připraveno bránit hranice. Osmadvacátého září pozval Hitler Chamberlaina a Daladiera do Mnichova. Tam bylo ve dvě hodiny ráno třicátého září sestaveno Hitlerem, Musolinim, Chamberlainem a Daladierem memorandum a předáno československé delegaci, která nebyla k jednání vůbec připuštěna. Československo bylo ultimativně vyzváno, aby nejpozději do prvního října počalo evakuovat Sudety. Praze bylo Francouzi a Brity naznačeno, že nebude-li ultimata uposlechnuto, budou Francie a Británie pokládat Československo odpovědné za rozpoutání války. Zároveň bylo československé vládě sděleno, že francouzská vláda se nepokládá vázána francouzsko-československou smlouvou přijít Československu na pomoc, bude-li Československo Německem napadeno. Pod tímto tlakem a s pocitem hlubokého ponížení československá vláda kapitulovala a ministr národní obrany vydal armádě rozkaz o postupném vyklizování sudetských území....

V Praze docházelo k demonstracím a projevům nepřátelství vůči západním spojencům. Až do poslední chvíle se lidé domnívali, že dochází k válce a že nakonec spojenci Československo neopustí. Opuštěli. Zlom v morálce byl přímo strašný. Lidé počali spílat těm, kteří je po dlouhá léta udržovali v naději, že Československo má věrné a spolehlivé spojence. Vynikající morálka armády připravené bránit republiku byla rozhodnutím o kapitulaci zlomena a demoralizovaná armáda se zatatými pěštrmi se počínala stahovat do vnitrozemí. Davy českých uprchlíků počaly proudit ze Sudet, kde zanechali čeští lidé všechnen majetek. Někteří ovšem zůstali. Z těch co zůstali se někteří nakonec přihlásili k německé národnosti, ale většina Čechů v Sudetech - tedy těch, kteří setrvali - se nepřestala hlásit k české národnosti, ovšemže za cenu ponížení a ústrků ze strany německých úřadů. Vlaky z Prahy do Ostravy jezdily ve svitavském okrese německým územím. Komunistická strana byla postavena mimo zákon. Staré politické

strany byly rozpuštěny a vytvořily se dvě - jen dvě - nové politické strany: Strana národní jednoty, která vládla, a opoziční Strana práce.

Prvního listopadu 1938 byl zvolen novým prezidentem starý a zkušený soudce dr. Emil Hácha, namísto rezignovávšího dr. Beneše. Hácha nepřijímal svůj úřad s radostí. Věděl již tehdy, právě tak jako to věděli v Československu všichni vrabci na střeše, že dojde nakonec k válce, že Hitler svým prohlášením, že sudetské území bylo jeho posledním územním požadavkem, západní státníky podvedl. Podzim roku 1938 byl podzimem nadmíru smutným a všude bylo plno výčitek a zatrpklosti. Mělo se bojovat? I bez pomoci spojenců? Mělo se Československo vůbec kdy na Západ spoléhat? Nebylo by bývalo lepší se dohodnout s Němci? Tak jako se dohodli například Poláci?

Na Slovensku byla toho smutného podzimu, až do března 1939 nálada poněkud jiná. Hlavní slovenská politická strana, Hlinkova strana ľudáků, dosáhla "autonomie" a také toho, že Československo se proměnilo v Česko-Slovensko. Radost z těchto změn byla poněkud mírněna okolností, že celé jižní Slovensko bylo v říjnových dnech postoupeno Maďarům a byly jisté rozpaky z chování vůči Čechům v době nejtěžší krise. Na Slovensku však nepanovala deprese. Panovala naděje na další úspěchy v otázce autonomie. Češi začali být vykazováni. Podobně tomu bylo na Podkarpatské Rusi, která také musila Maďarům postoupit celý jih. Nebylo ovšem možno nikdy přesně zjistit, kolik Slováků a Podkarpatorusů vlastně souhlasilo s politikou svých vůdců, kteří tehdy plnou parou na jízdu proti Čechům. Tyto nálady dodávaly v českých zemích lidem další dávku trpkosti.

Druhá republika, vojensky, hospodářsky a politicky hluboce pokořená a neschopná existence bez vůle Německa, se náměsíčně potácela svým nerudným, trudným a bohudíky poměrně krátkým životem. Kdyby byl Hitler ovšem dodržel slovo dané Chamberlainovi a netrval už na dalších požadavcích, mohl tehdejší vývoj znamenat pomalý konec Čechů i Slováků, protože nacistické Německo bylo zajiště schopno oba národy postupně zdevastovat a zlikvidovat. Přišel ovšem patnáctý březen roku 1939. Tomu dni předcházela čtrnáctý březen. Oba tyto dny jsou - alespoň z hlediska českého - dny

smutku a žalu. Čtrnáctého března vyjednal v Berlíně Monsignor Josef Tiso s Hitlerem smlouvu o ustanovení separátního slove nského "šátu" pod dozorem Třetí Říše. A už v nočních hodinách téhož dne počaly německé tanky obsazovat severní Moravu. V dopoledních hodinách patnáctého března počaly vjíždět první jednotky německé armády do ulic Prahy. Prezident Hácha, kterého přes noc Hitler v Berlíně zpracoval k bezpodmínečnému podrobení se, podepsal "žádost" o Hitlerovo protektorství nad Čechami a Moravou. Po Praze se objevily bídnou češtinou psané plakáty vyzývající obyvatele k zachování klidu a pokoje. Československá armáda přihlížela mlčky k provádění okupaci země. Češi toho dne vypili svůj kalich hořkosti až do dna. Podkarpatskou Rus ihned také obsadili Maďaři - když po několik hodin předtím existovala jako samostatná Karpatská Ukrajina pod vedením - jen tedy několikahodinovým - Monsignora Vološina.

Toto Hitlerovo počínání v Československu nikoho nepřekvapilo. Právě tak nikoho nepřekvapilo, že ani tentokrát Západ nehnul prstem. Hitlerovo počínání však překvapilo Chamberlaina. západoevropští pacifisté počínali tušit, že "appeasement" asi přece povede k válce, tak jak to už po léta tvrdili lidé jako Beneš a Churchill. Británie začínala nahlížet, že ustupovat nacistům k míru nepovede. Teprve úplné fyzické zničení Československa začínalo Evropě otevírat oči. A Češi? Ti mezitím čekali jen na spásnou válku. Že přijde, přijít musí, to věděli. Nevědělo se však, kdy vypukne.

Po vpádu Němců začalo v českých zemích okamžitě řádit Gestapo. Gestapáci se většinou rekrutovali z řad sudetských Němců, ale také z Němců protektorátních. Hned po patnáctém březnu začalo docházet k zatýkání sokolů, komunistů a lidí politicky činných. Němci počali vládnout tak jako v Říši, ba krutěji. Pankrácké vězení, plzeňské Bory, brněnské Kouničky a jiná protektorátní vězení se brzy naplnila. Němci začínali zavíekat nepohodlné Čechy do koncentračních táborů v Říši, zprvu hlavně do Buchenwaldu a Mauthausenu. Započali také okamžitě plánovat zlikvidování českých vzdělanců a kulturních pracovníků. Němčina se stala prvním jazykem země a na novináře dolehla tuhá cenzura, kterou nicméně v prvních měsících Češi dovedli mistrně šidit. Cenzoři z řad sudetských

Němců přece jen češtinu nikdy dokonale nezvládli. Ožil Josef Švejk. Jedním z jeho prvních činů bylo přejmenování Protektorátu na Protentokrát.

Mezitím fašizující a v protičeských náladách se topící Bratislava se vyhřívala v paprscích nově nabyté "slobody" za blahovolného přihlížení nacistů z Říše. Protičeské a protizidovské štvavnice se dostávaly do florů. Hlinkovy gardy v tmavých uniformách, vytvořené po vzoru SS počínaly terorizovat české učitele a jiné české zaměstnance, kteří byli hromadně vyháněni do Protektorátu. Počínala se také zvedat vlna "arizací", kdy slovenští správci přebírali obchody, odkud byli vyhnáni židovští majitelé - a tento proces trval po celou dobu trvání "slovenského šátu". To vše se dělo pod patronací katolického prezidenta Monsignora Tisa a jeho spolupracovníků. Do Prahy přijížděly vlaky s utečenci nejen ze Sudet ale i ze Slovenska, často s dětmi na Slovensku narozenými a ve slovenských školách slovensky vychovanými, které se pak musely zdokonalovat v češtině. Nejenže nepadlo slovo díky za to, že Češi zachránili Slovensko před jistou maďarisací. Bratislava škodolibě přihlížela řádění nacistů v Praze. Tyto postoje kolaborantské slovenské vlády poplatné Hitlerovi nesdílili všichni Slováci. To dokázalo později i slovenské povstání. Ale tehdy, během roku 1939, bylo Čechům věru těžko u srdce...

Mezitím se také začali trousit uprchlíci z Protektorátu do ciziny v naději ujit dosahu německé zloby. Tisíce mladých československých mužů odcházelo s úmyslem v nastávající válce bojovat za nové Československo, tak jako bojovali v první světové válce legionáři. Z Podkarpatské Rusi se podařilo přežít do Rumunska veliteli východního úseku československé armády generálu Prchalovi s velkou částí místní armády i se zbraněmi. Politici exulanti většinou směřovali na západ, komunističtí předáci však volili Moskvu. Tam se uchýlil například i generální tajemník strany Klement Gottwald spolu s dalšími funkcionáři věrnými moskevské línii.

Do Londýna se podařilo v posledních hodinách před příchodem Němců uprchnout i šéfovi československé výzvědné služby generálního štabu Moravcovi s několika spolu-

pracovníky zvláštním a pro něho vypraveným letadlem. Čechoslováci měli pak v Londýně nejlépe fungující rozvědku, jejíž agenti měli styky dokonce s německým generálním štábem v Berlíně, a která byla v Británii vysoce ceněna. Židovští uprchlíci utíkali kam se dalo bez ohledu na světovou stranu, těm všem šlo o život, i když v té době počátků okupace nikdo ještě ani netušil stupeň zvěrstev, jichž se Němci na židech nakonec dopouštěli.

V Praze a na českém venkově gestapo mělo ještě možnost pochytat tam uvízlé uprchlíky z Německa, jímž Československo už od dvacátého roku poskytovalo asyl, ale těm neprominentnějším se podařilo gestapu uniknout včas. Mezi nimi i Thomasu Mannovi, jemuž Československo udělilo československé občanství. Protektorát se rychle měnil v zemi totálně závislou na Třetí Říši. První říšský protektor baron von Neurath, byť Hitlerův důvěrník, přece jen ještě nevládl rukou tak krutou jako jeho následovníci Heydrich, Daluge a nakonec Karl Hermann Frank. Jakoby se byla vrátila doba teutonských dobyvatelů. Slovanská Praha se proměnila v německou pevnost prolezlou gestapem, oddily SS a bezpočetnými jednotkami německé armády.

Patnáctý březen nicméně v českých zemích vyčistil vzduch, odval zatauchlý pach druhé republiky. Od Mnichova v září 1938 až do března 1939 panovala v českých zemích deprese, nevraživost a výčitkaření. Výčitky byly mířeny na všechny představitele první republiky - a těch byla většina v národě. Slušní lidé se topili v zoufalství a zklamání - Karlu Čapkovu doslova puklo srdce a odešel z českého slzavého údolí o vánocích 1938. Německý březnový vpád lidí zase přes noc sjednotil a spojil jako národ. Zde byli naši lidé a tam Němci. Vědělo se, že válka bude nevyhnutelná. Čekalo se jen na první výstřel. O ten se brzy postaral Hitler, když v září 1939 napada jeho bojechtivá armáda Polsko. Čechům se ulevilo.

KULTURA

ČESKO-AUSTRALSKA KULTURNÍ ALIANCE

zve

všechny krajany i jejich australské přátele
na**"Rozloučení s rokem 1995,"**

které se koná v úterý 12. prosince v 19,00

v The Pilgrim Theatre

262 Pitt St. Sydney (nedaleko Town Hall)

Tímto večerem zahajuje Aliance cyklus pořadů věnovaných novým literárním dílům a jejich autorům, pro které je angličtina druhým jazykem. V prvním večeru jsou připraveny dvě jednoaktové komedie. První napsal Rudi Krausmann, narozený v roce 1933 v Rakousku a druhou Zuzana Fort, narozená v roce 1975 v Československu. V obou hrách vystoupí jejich autoři spolu s Dášou Bláhovou, která celý cyklus rovněž režiruje.

Jedná se o zcela nové spojení divadla, literatury i výtvarného umění, protože každý pořad bude doplněn uměleckými díly našich výtvarníků. V prvním večeru se setkáte s ukázkami z děl Čestmíra Borkerta, Ivana Poláka a Ctibora Havelky.

Zveme vás na představení, ale i na sklenku dobrého vína a přátelské posezení.

Přijďte nejen podpořit Alianci, ale především strávit příjemný večer s přáteli.

Vstupné dobrovolné

(na podporu dalších akcí Aliance)

Rezervace vstupenek : Dáša - (02) 698 2455

**HEREČKA EVA SITTEOVÁ
HLEDÁ KE SPOLUPRÁCI :**

- * všechny, kteří ovládají jakýkoli hudební nástroj a jsou schopni hrát před obecním, se vztahem k lidovým melodiím a písním
 - * všechny milovníky zpěvu schopné udržet sólovou melodii a vystoupit před obecním
 - * všechny milovníky tance a pohybu
 - * všechny, kteří mají vztah k poezii a divadlu se smyslem pro legraci, mající zájem spolupracovat na budoucích projektech
 - * všechny, kteří by měli zájem o výtvarnou spolupráci
- věková kategorie : co nejrozmanitější**

Zn. JEN TI NADŠENCI, KTERÍ JSOU OCHOTNI
PRAVIDELNĚ ZKOUŠET
Volejte Evu - (02) 365 3371
fax - (02) 371 5579

KAFKA GALLERY

99 Cann Street
BASS HILL NSW

Dne 20. prosince 1995 zahájí provoz KAFKA GALLERY, jako jediná galerie v Sydney, která otevírá dveře všem umělcům - známým i těm dosud neznámým. Majitelé, sami umělci, kteří dlouhý čas putovali se svými pracemi od galerie ke galerii, chápou postavení výtvarníků. Vio vysokých sumách za nájemné i o procentech, která musí ještě umělec z prodeje galerie zaplatit a právě tato zkušenost je přiměla k rozhodnutí otevřít si vlastní galerii, kde by za slušné nájemné mohli umělci svá díla nabízet. A nejen to, rozhodli se, že ve večerních hodinách změní galerii v uměleckou kavárnu, jejíž výtěžek jednak bude finančně pomáhat galerii a zároveň dá lidem možnost posedět v esteticky upraveném prostředí, podívat se na hezké obrázky a strávit příjemný večer s přáteli stejného ražení. Pro naše krajany asi takhle myšlenka není nic nového, protože umělecké kavárny existovaly v Čechách vždycky a tak doufáme, že KAFKA přivítají. V prostorách galerie se budou pořádat komorní koncerty, večery poezie a podobně. Kavárna i galerie se může stát střediskem kumštýřů a přátel umění.

Slavnostní otevření Galerie KAFKA

se koná 19. prosince 1995 v 19,00,

Vy, kteří byste se rádi zahájili zúčastnili,
volejte Michaelu,

která vám zašle čestnou vstupenku.

Tel/Fax 743 7997

Otevřeno denně, kromě úterý :

Galerie Kavárna

11. 00 - 16. 30 17. 00 - 22. 00

Na shledanou se těší Michaela a John

SOKOL SYDNEY

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest

vás zve

v sobotu 9. prosince 1995 v 18, 00

do jídelny Sokola

na

Malé vánoční vzpomínání

s

pravou štedrovečerní večeří.bramborovým salátem, kaprem nebo řízkem a ovšem s
dozlatova vypečenou vánočkou.Toto tradiční setkání připravila Jana Reichová ve
spolupráci s Bořkem Šindlerem a Václavem Pečenkou.

Rezervace je nutná u Jiřího Jelínka - 529 8457

SILVESTR

v Sokolském národním domě

začíná

v neděli 31. prosince 95 ve 20, 00

K tanci a poslechu hraje kapela Vojty Ciny.
Večeře se podává od 18,30 do 20,30 v jídelně,
sladkosti a další občerstvení v bufetu.**BOHATÁ TOMBOLA**První a druhá cena : letenka Singapore - Praha
a zpět

(věnovaly České aerolinie)

Třetí cena : dovolená na Magnetic Island
(věnoval Frank Baychek)

Vstupné : \$ 10,- penzisté a studenti : \$ 5.-

Rezervace míst na telefonech :

529 8457 nebo 9999 2260 (do 20,00)

ČEŠI V KAZACHSTANUNa fond Cechů v Kazachstanu přispěli ještě manželé Bartošovi
\$ 30.- a dr. Bořek Šindler \$ 30.-. Poslední částku \$ 350.- veze do
Prahy Zdeněk Vik, kde ji předá Nadaci Člověk v tísni. Celkem
bylo v celé Austrálii vybráno 1, 700 dolarů, z toho je od krajanů
v Sydney 1, 250 dolarů. Po telefonickém rozhovoru s Nadací
čekáme dopis s adresami již přesídlených rodin i s adresami
rodin ještě stále žijících v Aktubinsku či v Borodinovce v
Kazachstanu. Všem, kteří přispěli ještě jednou děkujeme a
přejeme spokojené vánoční svátky.**COUNTRY CLUB**320 devonshire Rd, Kemps Creek
vás zve

v sobotu 9. prosince 95 ve 20, 00

na

Mikulášskou zábavuČert s Mikulášem a Andělem budou přítomni a tak mohou
vašim přátelům předat dárky.Hrají Česko-moravsko-slovenské hvězdy, řídí J. Neradilek,
zpívá J. Kozumplik.

Vstupné : členové a penzisté \$5.- hosté \$6.-

Rezervace : p. Rutar - 610 3267, p. Hanousek - 6078883

v sobotu 16. prosince 1995

vás zverne na tradiční

Vánoční večeřiPořad s koledami připravila dr. H. Gerzanic - Honsová
Cena večeře : (bramborový salát s řízkem zákusek, káva a
sklenka vína) - \$12.-

Místa je třeba si předem rezervovat:

p. Rutar - 610 3267, p. Hanousek - 6078883

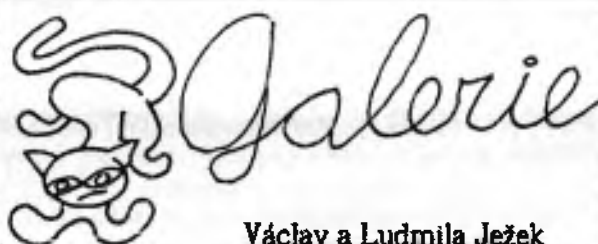
v neděli 28. ledna 1996 v Klubu

oslavíme společným obědem

99. narozeniny generála Jana Nováka,všichni přátelé a krajané jsou srdečně zváni
na tuto slavnostní příležitost

Rezervace míst do 24. ledna 1996 na telefonech :

p. Rutar - 610 3267, p. Hanousek - 6078883

Václav a Ludmila Ježek

vás zvou k návštěvě

THE BLUE CAT GALLERY a**AUSTRALIAN FIRST ICON SCHOOL**která byla otevřena 26. listopadu 1995
v 78B Munbulk Road, KALLISTA, VIC 3791
Galerii můžete navštívit :

Středa až pátek

10, 00 - 17, 00

Neděle a sobota

10, 00 - 18, 00

tel: (03) 9755 2252 - A.H. (03) 9761 9174

Nad dopisy čtenářů

Vážená paní redaktorko,

jsem dlouholetým obdivovatelem příspěvků Bořka Šindlera. Speciálně jeho úvahy "Z tajů krás české řeči" a v poslední době "Malé zamyšlení nad velkými dějinami" pokládám za články skutečně vysoké úrovně. Šindlerova znamenitá informovanost a jeho dar slova jsou žurnalistikou prvního řádu.

Četl jsem v listopadovém čísle článek o knížce "Vzpomínky a harmonika" od Věry Moravcové. Mohla byste mně laskavě informovat, je-li knížka k dostání a kde? Máte-li ji v redakci, prosil bych o zaslání.

Předem děkuji a srdečně zdravím

Jiří Tancibudek

Erindale

Souhlasím s vaším názorem na články B. Šindlera. Co se týká knížky Věry Moravcové "Vzpomínky a harmonika" sděluji vám i dalším zájemcům, že bohužel už knížku v redakci nemám, ale můžete si ji přímo objednat u autorky Věry Kynasové-Moravcové na tel. (003) 834516

Milá Jano Háberová,

je nám milou povinností Vám upřímně poděkovat za Vaši nezištnou pomoc při přípravě katalogu a jeho vytisknutí pro výstavu obrazů, grafiky a plastik výtvarných umělců Artspectra v Canbře, která byla uspořádána u příležitosti oslav 28. října. Jsme Vám za tuto pomoc velice zavázáni. Myslíme si, že výstava měla dobrou úroveň a její katalog byl součástí tohoto úspěchu

Za Artspectrum Vás srdečně zdraví
Dr. Jarmila Slánská

Neplodný výlet do Canbery

V říjnovém čísle A.L. na str. 7, jsme se dočetli o putovní výstavě Mezníky v historii Českého státu, která bude otevřena od 27. října do 10. listopadu v Exhibition Room, A.C.T. Legislative Assembly v Canbře. A tak jsme se časně ráno, v pondělí 6. listopadu vydali autem na vzdálený výlet. Dalo nám to pořádnou fušku, než jsme konečně našli výstavní síň v bývalé, dnes již nepoužívané, staré budově A.C.T. Legislative Assembly. Síň

však zela prázdnotou. Klusal jsem zpátky do auta za hlasitého posměchu ostatních účastníků výletu. "že jsem starý popleta". Vytáhl jsem ze zásuvky Australské listy a ejhle, všem reptajícím jsem dal přečíst, že výstava bude otevřena do 10. listopadu, jakož i připomínku paní redaktorky, že "především by tuto výstavu měli vidět vaši australští přátelé...myslím, že se skutečně máme čím chlubit. - J.H." Teprve odpoledne nám slečna mluvčí našeho pana velvyslance smutně sdělila "Jo, tak to tam bylo, ale sbalili jsme to už minulý týden".

Inu vyplývali jsme hodně benzínu, ale alespoň ta krajina podél dálnice byla po dešti pěkně zelená. Hlavně nám však to fiasko dalo za vyučenou, abychom se příště nespolehali na "zpravodajství Australských listů".

Jaromír Svoboda

Vážený pane Svobodo,

mohu vám zaručit, že "slečna mluvčí pana velvyslance" nebyla ani z poloviny tak smutná jako umělci, kteří se na přípravě této opravdu zajímavé a reprezentační výstavy podíleli, když jim bylo z českého velvyslanectví sděleno (mimochoodem v den instalace), že místo slíbených čtrnácti dnů bude výstava otevřena jen čtyři dny, (výstavní síň je o víkendech zavřená). Australské listy s pozváním už v té době byly dávno na vašem stole. Je mi líto, že jste vyplývali mnoho benzínu. Myslím však, že bylo vyplýváno mnoho dobré vůle, snahy a práce a to se mi zdá ještě horší.

Jana Háberová

Z tajů krás české řeči

Neměli bychom, vážení a milí čtenáři, právě v této roční době sepnout ruce, třeba i zde na druhém konci této planety, a pošeptat horoucí modlitbu Jezulátku za naši rodnou řeč? Nebo myslíte, že už to nepotřebuje? Kdo ví, možná, že právě dnes to potřebujeme více než kdy jindy za poslední tisíciletí. Teď, právě teď koncem dvacátého století, když už nejsme ve střehu, když naši mladí nepochybují o své mateřštině, kdy pokládají její samou existenci za samozřejmou. Ale my, my o trochu starší, víme, že těch jistot v životě, a to i v životě řeči těch několika miliónů Čechů, není na rozdávání. Že dnes něco je a zítra být nemusí... a třeba nebude.

Zač bychom se tedy měli pomodlit? Aby naše řeč přetrvala ještě alespoň několik generací. Proč? Protože právě ona je pokladnicí naší české individuality. Aby nesplynula s nějakým bezedným a širokým oceánem v němž bychom jako Češi zanikli. Aby se budoucí matky mohly těšit promluvou se svými malými v mluvě jim nejspornitelnější, kdy každá slabika, každá hláska, každé slovíčko může vyjádřit přesně to, co si její uživatel vyjádřit přeje. Abychom právě dnes netřísnila její tok zbytečnými výpůjčkami a abychom nezapomínali, že hrubost a nedbalost nejsou žádným hrdinstvím. Že hajdáláctví a siláckost nejsou projevem skutečné síly.

Však teprve před nějakými sto lety jsme se opět vydrápali na člun s dobrou a bezpečnou plachtou a kotvou. Vlny ovšem kolem nás bijí a - však se rozpomeňte - bit i budou. Proč bychom právě my měli dopustit, abychom se rozplynuli a nezachovali českost? My, kdo se dovedli proplést tolika úskalími, nástrahami, víry a proudy? Pomněme, že neda-leko od nás, co by od Hřenska kamenem dohodil, je jiný nám příbuzný jazyk v posledním tažení: lužičtina. Posledních pár tisíc lužických uživatelů té řeči naší mluvě tak blízké před našimi zraky a před zraky Poláků, zvolna vymírá. Z jejich vnuků budou pruští Germáni. Opravdu že by bylo racionálnější, aby Evropa hovořila jen jedním jazykem?

Ve jménu matek, které nám mateřskou řeč vsadily hluboko do srdcí a nikoli v nenávisti k mluvě jiných, k mluvě sousedů, vroucně žádáme, aby naše prosba byla vyslyšena. Příjemné vánoc!

BŠ

ELEKTRIKÁŘ
Aleš HUBSCHMANN
Licence No. 2511
sedmadvacet let zkušeností
nabízí své služby
při řešení všech problémů se
zaváděním elektrických
spotřebičů,
nové instalace a podobně.
Perfektní práce za slušné ceny
Telefon: (03) 980 33815
Mobil: 018 176 556

Nové knihy Boženy Samánkové

Nestává se často, že místní autor uvádí novou knihu na české veřejnosti, ale došlo k tomu v sobotu 11. listopadu v populárním Krabicovém domě za potěšitelné účasti příznivců slovesného umění. Šlo o vernisáž dvou literárních novinek, výsledků mnohaleté práce Boženy Samánkové, která je známá čtenářům svým prvním románem "Útěk z domova" z roku 1991 a druhou knihou "Andělské schody" z roku 1994. Tentokrát spatřily světlo světa dvě nové práce: sbírka básní "Jak šel život" a životopisný román "Perpetuum mobile".

Na večeru četla Blanka Jirásková ukázkou z románu a Jana Reichová přednášela básně. Hudební část programu, duo kytara a flétna, byla v dokonalé péči Milana Švába a Marnie Rowen Jan Jirásek promluvil jako editor románu. Kniha podává přesvědčivý obraz života české rodiny v exilu po příjezdu do Austrálie v říjnu 1949. Na závěr večera autorka poděkovala všem, kdo mají na vydání knihy a na organizaci večera zásluhu, mezi nimi zvláště Jana Reichová. Nelze přitom opomenout vydatné pomoci členů rodiny.

Ten večer v Krabicovém domě došlo ke kulturnímu setkání, z něhož každý odcházel s uspokojením a s vědomím příkladu autorky, která se blíží k hranici 90ti let činorodého života.

Knihy, které mohou být vhodným dárkem nejen pro krajany tady v Austrálii, ale i pro přátele v Čechách, lze objednat za \$15,- "Perpetuum mobile", \$5,- "Jak šel život" - plus \$3 poštovné, na adrese: J. Samanek P.O.Box 380, Petersham 2049, placení šekem nebo money order na "J. Samanek".

JH J

Umělecká výstava v Canbeře

Jarmila Slánská

26. října byla v Canbeře v Legislative Assembly of A. C. T. otevřena výstava olejomalb, grafiky, plastik a skleněných panelů. Výstava byla uspořádána skupinou umělců ARTSPECTRUM a Česko-australskou aliancí ve spolupráci s velvyslanectvím České republiky.

Výstavy se zúčastnilo celkem sedmáct umělců. Byli to Čestmír a Milena Borkertovi, Nataša Florean, Viktor Gardavský, Petr Haliř, Ctibor Havelka, Dagmar Hoffmannová, Václav Ježek von Theinfeld, Bob Kalivoda, Fiona Kaněra, Marie Lundová, Ivan Polák, Jana Popelková, Jarmila Slánská, Dagmar Vašáková, Stanislav Volek a Richard Záloudek. Výstava trvala pouze týden místo dohodnutých tří neděl (to jsme se ovšem dozvěděli až při její instalaci), a tak nebyli zklamáni jenom umělci, ale i návštěvníci, kteří po týdnu zastihli už jen její demontáž. Přes tak krátkou dobu trvání výstava splnila svůj kulturně propagační účel (ten finanční už byl slabší). Byla důstojným pozadím pro oficiální oslavy 28. října, které byly spojeny s jejím otevřením. Projev u příležitosti oslav pronesl velvyslanec dr. J. Suchánek. Byla i dokonalým doplňkem putovní výstavy "Mezníky v historii českého státu", kterou současně instaloval český zastupitelský úřad v Canbeře.

Pro výstavu umělci zvolili název "Metamorphosis" - pojem, jež obecně vyjadřuje kvalitativní změny v životě lidském i politickém. Motto výstavy "Ars adeo later arte sua" (Ovidius, Metamorphosy), jež lze přeložit: "Umění skrývá samo sebe", bylo minéno jak podnět návštěvníkům zamyslet se nad tím, co je dobré umění. Soudě podle komentářů lidí, kteří přišli na otevření, celková úroveň výstavy byla velice kladně hodnocena. Doufáme, že jména umělců akvalita jejich děl se časem projeví také v jejich finančním úspěchu.

Na přípravě výstavy se podílela řada dobrovolníků jak ze skupiny vystavujících umělců, tak i členů vedení Česko-australské kulturní aliance. Jana Reichová nesla většinu zodpovědnosti za organizaci výstavy na svých bedrech, za to jí patří náš upřímný a velký dík. Děkujeme také Janě Háberové za nezištnou pomoc při přípravě katalogu a jeho vytisknutí. Při našich omezených financích to byla pro nás velká pomoc. Dále děkujeme Kateřině Ivakové z výboru Aliance, která se snažila promptně vyhovět našim požadavkům. V neposlední řadě patří poděkování také našim umělcům, kteří se výstavy zúčastnili, a nesli do značné míry i finanční náklady s tím spojené. Čestmír Borkert připravil a vytiskl pozvánky, Ivan Polák dodal kresbičku na pozvánku i katalog. A oba s Ctiborem Havelkou a Standou Volkem zajistili vkusné uspořádání výstavy a její bezesporu estetický dojem. Pan Kamenčák nám opět vytrhl trn z paty a přepravil všechny věci do Canbery a zpět.

Zastupitelský úřad České republiky v Canbeře obstaral výstavní prostory a finančně přispěl na některé výdaje spojené s organizací výstavy.

PERLY A PERLIČKY

Jednou se snad dozvíme, kdo vlastně nabádal Australany ke zrušení nového velvyslanectví v Praze. Došlo k této akci v době rozpadu republiky na dva státy, od té doby bylo třeba komunikovat s australskými zastupitelskými úřady buď ve Varšavě nebo ve Vídni. Zatímco sousedé České republiky, Poláci, Rakušané a Maďaři se dodnes těší nepřerušované australské přiznivě, Čechům - a také Slovákům - bylo dáno najevo, že právě na nich Australanům tolik nezáleží. Tak došlo k situaci, že Prahu navštěvuje ročně daleko více než padesát miliónů turistů, ale Canberra nepokládá toto město za hodné zřízení vyslanectví. Že by mezi těmi milióny byla jen hrstka Australanů? Obdobná situace by vznikla, kdyby australští žadatelé byli nuceni dojíždět si pro visa do Indonésie nebo do Japonska, v nejlepším případě na Nový Zéland. České vládě to zřejmě tolik nevadí. Nicméně byl nedávno zřízen v Praze alespoň honorární konsulat, který teď vydává jistý druh turistických vis. Je to skutečně Canberou pokládáno za dostatečné pro české putičky?

Rijnové vydání oběžníku "Czech Newsletter" vydávaného velvyslanem České republiky v Canbere dr. Jaroslavem Suchánkem přineslo článek českého filosofa Václava Bělohradského ze zářijových Lidových novin o "legitimitě" českého právního řádu platného za éry komunismu. Autor v něm tvrdí, že onen řád nebyl "legální", respektive, že komunistický systém nebyl legální, že však byl legitimní. Jedním z argumentů, jímž Bělohradský operuje je toto pozoruhodné tvrzení: "...zákony... nebyly přijaty oprávněným zákonodárcem, ale stranou.... Komunismus měl ale svou legitimitu, protože se zdál být správným řešením rozporů průmyslové revoluce, které vyvrcholily v krizi 1929-1934. V této mezni situaci milióny lidí považovaly rovnost a sociální jistoty zaručené státem za cíl tak naléhavý, že je legitimní mu obětovat abstraktní ideu zákona..." Komu se zdál komunismus "správným řešením rozporů průmyslové společnosti"? napadá čtenáři těchto řádků. Nebyl komunismus spíše naoktrojován? Lze analogicky tvrdit, že nacismus v Německu se zdál být správným řešením rozporů průmyslové společnosti, a že se tudíž mohl dovolávat legitimacy, ne-li úplné legality? Můžeme doufat, že náš odchod přes hranice byl alespoň "legitimní"? Nepředoufejme se!

Návštěvy hudebníků z České republiky v Sydney nacházejí bohatou odezvu u česko-australského publika. Našli ji v listopadu s sydneyjské sokolovně i Greenhorni. Sociologové, antropologové, psychologové ba i psychiatři si mohli věru přijít na své, i když si třeba nepřicházel na své náhodou přítomný muzikolog. Vždyť se sál herněl během jejich prvního vystoupení po dvou či třech letech - tedy vystoupení Greenhornů, nikoli oněch lógtů - ženami a muži od Aše až po Jasino. Tedy i čeští demografové si mohli užít - v Praze jsou Pražáci, v Brně Brnáci, na Hané Hanáci, ale v Sydney je takovému koncertu přítomen kdekdo. Kovbojové a kovbojky se počínali procházet

rychle se plnicím sálem už hned po půl sedmé. Sokolská kuchyně skýtala ten večer tři zásadní, řekněme fundamentální česká jídla. Hlavní barman Karel Jelinek a jeho věrná družka v prodeji sestra Mašková byli v permanenci s celou suitou podbarmanů. Revoluční uspořádání stolů jaksi do stromečku - té sokolské vynalézavosti - a přefazení pódia na sever (z východu) omračovalo přítomné právě svou revolučností. Sladké dámy makové koláče a jiné pokroutky prodávající byly od ranních hodin večera obletovány po sladkostech dychtícími posluchači krajové hudby - ale trochu se mi svezlo pero: "country music" není ani okrajová ani krajová, ani venkovská, ani prostě lidová, nýbrž spíše americká. Není divu že i v Sydney se vzdávala čest i této tradici. Když se pět Greenhornů objevilo na podiu, dostalo se jim vřelých ovací, a ovace po celý večer neustávaly. Českému uchu, snad i nehuďebnímu, může po hříchu napadnout, že bychom třeba nemuseli chodit pro populární hudbu přes Atlantik, ale pak se ucho sklopí a řekne si, však i jazz se k nám nastěhoval přes ten oceán. A greenhorni byli jistým aspektem disentu, nesouhlasu masového a upřímného. Přiznávali se tehdy k nekonformitě a čeští lidé s nimi. Až sem tedy ta psychologie greenhornismu. Z májovek víme, že "greenhorn" byl vlastně novopečený přichozí na americký Západ, na ten divoky. V Jižní Americe to pak zkomolili na "gringo". Do takové hloubky však při poslechu "country music" linoucí se z českých greenhornských kytar není třeba padat. Hosté byli odměněni vřelým potleskem. Ještě k té sociologii - jindy energií sršící a metaforami kypící bratr Karel Jeníček trpěl tentokrát jistou indisposicí a chybl v kole. A dlouholetý příznivec sokolských zábav pan Josef Tomek byl přistížen, jak při sklence důvěrně "pohovárá" - ono to zní slovensky daleko tepleji - s manažerem Greenhornů. Oba jsou totiž z Mníšku pod Brdy a vrána k vráně sedá i za sedmero moří a sedmero horami. Last but not least - bratr pokladník Jiří Jelinek byl opět viděn an čítá dukátek k dukátku. Na tváři se mu rozhošťoval úsměv vítěze. Kdo by tedy chtěl více? Zelenorožci přišli, tedy opět přišli, opět uviděli a opět zvítězili.

V listopadu jsme také opět měli příležitost poslechnout si trubku Mistra Jiřího Neradilka, tentokrát v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie ve Waverley. Trubka a varhany znějí ve velkém kostele majestátně. Neradilkovy tóny se z jeho trubky linuly přímo do našich vzpomínek na koncerty pořádané ve stovkách kostelů v republice. Doneslo se mi k uchu, že trubka Mistra Neradilka snad počtí i vánoční pořad Jany Reichové devátého prosince v Sokole.

Bořek Šindler - lovec perel

PŘEDSTAVENÍ

Představovat vám Milana Vyhnálka, milovníka a výrobce sýrů určitě není zapotřebí, a tak vám dnes představíme několik jeho nových sýrů, které vám možná připomenou domov.

LIMEMBERT

- je úplně novým druhem na australské "sýrové" scéně. V jeho chuti nacházíme spojení jemného tasmanického Camembertu se zralým a silným Limburgerem. Bude chutnat těm, pro které je Camembert příliš mdlý a Limburger zase příliš ostrý. Zkrátka příjemný kompromis. Nezapomeňte na dobré bílé víno, které lukulské hody výborně doplní.

ROMADUR

- nám už svým jménem připomene domov. Vždyť celá Evropa miluje Romadur už po staletí. Romadur ke své vynikající chuti potřebuje pomalé dlouhé zrání ve správné teplotě. A také potřebuje dobrý čerstvý chleba s máslem.

LIMBURGER

- někteří říkají, že jeho chuť je příliš agresivní. My, kteří máme stále ještě na jazyku chuť pravých olomouckých tvarůžek s tím nesouhlasíme. Dobře uleželý Limburger s čerstvým chlebem a máslem, doplněný sklenkou dobrého červeného vína nebo chladného piva - co může být lepšího. Snad vám ani nemusíme připomínat, že sýry podobného aroma a síly musí být uloženy v dobře uzavřené sklenici či kontajneru. Ale na to, zvláště u Limburgeru jistě nezapomenete.

Tak to bylo malé sýrové představení a zároveň doporučení. Půjdete-li nakupovat na vánoce podívejte se kolem, zda neuvidíte krabičky sýra s názvem MELLA, pod tím totiž Milan Vyhnálek nové sýry prodává.

Zveme vás na nezapomenutelnou dovolenou

MAGNETIC ISLAND

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je osm kilometrů od Townsvillu v severním Queenslandu. má rozlohu 52km a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15 výborných restaurací, 4 turistické resorty, golf, tenis, plachetnice, procházky panenskou přírodou národního parku. Zábava pro dospělé i pro děti.

Moderní, kompletně vybavené dvoupokojové (pro 5 osob) a jednopokojové byty (3 osoby) na pláži Nelly Bay s panoramatickým výhledem na moře. Na požádání zašleme fotografie a další informace. Navštivte nás a my vám promítneme video.

Týdenní pronájem za \$ 290.- za jednopokojový byt.

Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave, Rose Bay, NSW 2029

telefon : (02) 371 91 64

ŠTASTNÝ NOVÝ ROK

Bob Mašin

Ostrý vítr poháněl mlhové kotouče přes vrcholy zasněžených kopců a misil je s cukrovou krupicí zledovatělého sněhu, který se prosíval drátěným řesetem tří plotů, jež obkličovaly tábor v kotlině. První plot byl po celé délce ověšen travnatými rohožemi z Vietnamu, které znemožňovaly pohled ze silnice do tábora, ale také z tábora na silnici. Na vnitřní straně se potom táhl druhý a vedle něho třetí plot kolem celého obvodu a uprostřed pak stálo ve dvou řadách třináct dřevěných baráků, přesně takových jaké používali za války Němci. Mezi prvním a druhým plotem byla vyšlapá cesta strážných, naverbovaných do zvláštních oddílů "VS" (Vnitřní stráž), s fialovými čepicemi a s odhodláním střilet na každého a bez přemýšlení. Tito roboti obyčejně pocházeli z rodin kovaných komunistů, kádrováků, milicionářů a "příslušníků" Ministerstva vnitra. Ale byli i takoví, kteří bez pomoci rodičů počali svoji životní kariéru s MV tím, že už ja-ko studenti a nebo učňové donášeli na své kamarády a nebo dokonce na členy své rodiny. U VS dostávali daleko vyšší kapesné než vojáci u jiných útvarů a nepodléhali vojenské autoritám, ale spadali pod Ministerstvo vnitra. K jejich "zvláštním úkolům" náleželo nejen hlídání přezidenta republiky na Hradě, ale i hlídání politických vězňů v koncentračních táborech. Po ukončení vojenské služby je očekávalo prominentní umístění, buď někde na ministerstvu, a nebo v řadách StB. To druhé se těšilo větší oblibě, zvláště svými vyhlídkami na dolarové konto z cest po kapitalistických státech, buď jako diplomaté a nebo jako obchodní zástupci. Výjezdu ze střední Evropy na Západ, obyčejně předcházelo několikaměsíční školení na Východě, nejčastěji v Moskvě.

Kulometné věže nebyly od sebe vzdáleny dále než padasát metrů, propojeny navzájem elektrickými kabely a telefonními dráty. Z každé věže mířily do stran světlometry a ozařovaly střílná pásma podél oplocení. V jejich záři se nad oplocením leskly námrazou ojíněné ostnaté dráty, které se pronášely pod tíhou čerstvého sněhu jako třpytivé řetězy na

vánočním stromku.

Na druhé straně silnice, ne dále než padasát metrů od prvního plotu, tajemně hučel a šuměl les. Možná, že vysoké stromy vyprávěly těm nižším o tom, co viděly za oplocením s rohožemi, na tom podivně obydleném svahu mezi ploty, s bránou na vyvýšené straně. Půl kilometru za branou se tyčila do výše osamělá věž bez světlometů a bez kulometů. Na jejím vrcholku svítila do tmy rudá hvězda a pod ní se vysoko nad zemí otáčela dvě obrovská kola se splývajícími lany, na tu dálku jako nitkami na dětské hračky. Odpolední směna fárala na povrch.

V dál pod horami vystupovala mezi kopci z jakési nížiny podivná polární záře. Bylo to vzdálené městečko, položené dole v údolí, téměř třicet kilometrů od hranic, ale za jeho branami již bylo třeba propustek do pohraničního pásma. Silnice, vedoucí z města do hor procházela na kopci městečka sídlištěm, které sloužilo za kasárna zvláštním oddílu "zelenočepičatých" příslušníků Pohraniční stráže (PS). Synkové kovaných komunistů sem byli verbováni stejným způsobem jako jejich kolegové k Vnitřní stráž. Jejich poslání bylo střilet do lidí na hranicích a jejich nevybíravá krutost jim vysloužila nejen nenávisť u civilních obyvatel, ale dokonce i u vojáků ostatních útvarů. Kdo vymyslel názvy těchto oddílů, měl zálibu v sykavce "S", která nabízela jakousi souzvučnost SA s VS, SS s PS, GeStaPo s StB.

Důl Rovnost byl obehnan stejným oplocením, jako vězeňský tábor. Několik set metrů spojovací cesty mezi šachtou a táborem, vedlo mezi dvojími ploty až k bráně tábor, hlídané již příslušníky StB. Jedině oni směli přijít do přímého styku s vězni.

Nad nástupištěm svítila třináctka, fáralo nejhlubší třinácté patro, asi čtvrt kilometru pod zemí. Na nástupišti stála ocelová konstrukce s dvojitým podlažím, aby havíři mohli naráz vystupovat a nastupovat do dvoupatrové klece dole i nahore. Pod ní, vedle schodiště, stál vězeň v pracovním oděvu se vztyčenou rukou, zavěšenou do drátěného oka na konci železné tyče, připevněné ke zvonci. Bylo to jediné signalizační zařízení pro strojnika, který obsluhoval těžní stroj v odděleném příkrovu.

Krátké zašustění a z hlubin se

vynořila klec. Cinknutí zvonce, klec se za stálého pohupování zastavila, muž odtáhl stranou bariéru zavěšenou na kolejnici a na nástupiště se vypotácela skupina zablácených mužů v promáčených oděvech. Došli nikdo nefáral, byl poslední den v roce a strana a vláda udělila noční i ranní směně na Nový rok volno. Hlouček vyfáraných postupoval v řadě před oknem lampárny, kam každý odevzdal svítilnu a dostal zpět osobní známku. Byl to první přehled o počtu vyfáraných havířů i těch, kteří zůstali ještě dole. Ve stínu na okraji tabule stále ještě visely tři osamělé známky. Estébák v těžkém beraním kožichu a s ušankou na hlavě podupával v těžkých filcových botách u vchodu do budovy. Sejmul si jednu rukavici a vytáhl z kapsy cigaretu, zapálil si a pokynul rukou k táboru. Hlouček vězňů se vydal po zmrzlém sněhu na cestu ok osvětlené bráně. Shrbený muž, který zůstával pozadu, se rozkašlal. Byl to bývalý drobný rolník z osady Višňovka pod Orlickými horami a nejstarší vězeň na Rovnosti, Jan Špička. Staral se o chalupu, do hospody chodil jen o posvícení a když byla pouť. Seděl již tak dlouho, že ještě nikdy v životě neviděl barevný film. Do kriminálu se dostal již za války, za svoji dobrotu. Daroval nějakému chudákovi kus chleba a starý kabát. Až týden si pro Jana Špičku přišlo Gestapo, protože neznámý chudák měl namířeno do Švýcar a někde na nádraží zapíchnul hlídku při prohlídce dokumentů. Po nočním výslechu již mělo Gestapo Špičkovu adresu a aniž by se úřady Velkoněmecké Říše zdržovaly soudním řízením, chudák se ocitl v Buchenwaldu. Zakrátko po osvobození byl Jan Šička znovu zatčen ještě v době, kdy na Hradě seděl nelegitimní Eduard Beneš. Muž, kterému daroval kus chleba a starý kabát, prý byl podle sovětské GPU a NKVD zběhem z Rudé armády a přechovávání či napomáhání desertérům v době válečného stavu se trestá podle sovětských zákonů zastřelením. Státní soud však přihlédl k polehčující okolnosti, že obžalovaný nevěděl o koho se jedná a udělal mu toliko doživotní trest.

"Vydržte to táto, za půl hodiny budete v teple" řekl vězeň, který se odtrhl od hloučku, aby počkal na opozdilce. Ten přestal na chvíli kašlat.

"Bejt poslední není žádná slast. Snad nám starý Kudrna nechal trochu teplé vody na sprchu. Ta člověka nejlépe zahřeje."

"Ta vystydá polívka se skraiou-
pem ztvrdlého parafinu moc tepla nedá!
Ale vy ji stejně moc nedostanete, máte
jenom jedničku stravenku, že jo? Nejdřív
bych nakopal ty kurvy v kuchyni do
prdele! Je to samej bonzák!"

Moravák, Hynek Ctirad, byl nedospělým mladíkem, když k nim do vesnice přijeli Němci. Házeli po nich s ostatními kluky kamením a když pár z nich Němci pochytili, měli za úkol udělat seznam všech kamarádů. Hynek tehdy něco tužil a bál se vrátit domů. Přebrodil proto malou řičku a byl za hranicemi. Ve Svobodném Státě si po výprasku od Hlinkovy Gardy přidal ke svému věku dva roky a přihlásil se do armády, aby nebyl případně předán zpět do Protektorátu Němcům. Po základním výcviku se otevřela Východní fronta a vojin Ctirad byl jako řidič obrněného vozu Tatra přidělen ke Slovenské rychlé divizi, která čistila zázemí od partyzánů.

"Čechoslováci osvobodili čtyřikrát Kyjev", fíkoval s pýchou. "Poprvé v rakouských uniformách od carských okupantů, potom to byly Legie, které zahaly Leninovy bolševiky, naše Rychlá divize vyhnala z Kyjeva Stalinovu Rudou armádu a nakonec to byli Svobodovci, před kterými ustoupili zase Němci. takové řeči upoutali pozornost StB v Brně a po Únorovém vítězství lidu byl Hynek Ctirad zatčen a odsouzen na pětadvacet let.

Muž v čele hloučku zdvihl paži a hlouček se zastavil.

"Nemluvte sprostě, Hynečku. Vyjadřujete se jako byste náležel mezi hrubiány socialistického fláandra, ale my jsme slušní lidé. Musíte se naučit opakovat svůj hněv!"

Mluvčí byl katolický kněz, který sloužil ve svém kostelíku půlnoční mši, což Státní soud ohodnotil jako "sdružování za účelem pobuřování". Po odsouzení odmítl práci na dolování uranu, protože to byl materiál k výrobě zbraní hromadného ničení. Zavřeli ho na třicet dní do betonové korekce uprostřed tábora, kde měl povolenou jen jednu deku a jídlo dostával jednou za tři dny. Když ho pustili, nefáral. Postavili ho ve spodním prádle

na střechu baráku a polévali studenou vodou. Druhý den spadl a když se vrátil z nemocnice, nefáral. Drželi ho celé odpoledne na osmém baráku, kde byly kanceláře. Po několika hodinovém bití a týrání svolil, že fáral bude, ale bude roznašet pitnou vodu. Dali mu pytel s rozbuškami a se střelivem, aby jej zanesl střelnému na dílo. Když zjistil, co v pytli je, odhodil ho do vodní stružky, sedl si na překopu koleje a odmítal vyfárat na povrch a jen díky statečným spoluvězňům, kteří mu přes zákaz nosili chleba, tělesně přežil. Teď roznašel pitnou vodu.

Kladky na sloupech u brány zaskřípaly, první vrata se pohnula a skupina vězňů vstoupila do prostoru mezi dvojitými vraty. Z přílehlého domku vyběhl rozehratý estébák s notýskem a tužkou v ruce.

"Seriadit, všeci seriadit do petic!"
Dvanáct vězňů utvořilo dvě pětice a dva zbyli stáli za nimi.

"Čo som hovoril! Nepočujete?"

"Když ono nás není dost. Jak máme jen dva udělat pětici?"

"No, vyčkejte tu, až vás bude viac, ale petice utvoríte!"

Zatřásla s ním zima. Zapnul si rychle uniformu u krku a vztekale vyštěkl: "Čo je s vami?"

"Pane veliteli, odsouzený AO2219 hlásí příchod", řekl muž na okraji první pětice. "Dvanáct odsouzených, třináctý revír!"

Estébák s rozpálenými tvářemi začal počítat. Když přešel řadu, vrátil se a počítal a znovu.

"Kde su ty traja? Z prvého revíra?"

"Jsme poslední, třinácté patro. První patro dnes fáralo asi před půl hodinou", řekl opět vězeň v první pětici.

Otevřelo se okno strážnice zevnitř se ozval hlas: "Je jich dvanáct, nech je jít sakra! Máš tu nalito, je Silvestra! Braknem na šachtu!"

"Odchod!" a další vrata do tábora se otevřela.

Promáčený oděv na tělech vězňů se přestával již v chůzi ohýbat a při každém kroku se ozývalo zapraskání. Zrychlili krok a když došli k šatnám, ozval se amplion: "Nástup!"

Muž za mužem se řadil do pětice, světnice za světnicí, barák za barákem a na dlouhém nástupišti za chvíli stál živý, šedý útvar jako čínská zeď. Podél pobíhali estébáci s notýsky a počítali nastoupené.

Hodina za hodinou, sčítání znova a znova. Skupina estébáků prohlížela jeden barák za druhým. Prohlíželi kuchyň, záchody, marodku i korekci. Čas plynul a lidé přestávali vnímat mráz. Stáli a čekali. Bude to dlouhá silvestrovská noc. Na bráně zastavila Volha a vystoupil náčelník tábora. Zástup stál a čekal. Estébáci již nepočítali, podupávali aby je nezábly nohy, pokušovali a pošilhávali po "osmém" baráku s vytopenými kanceláři. Před branou zastavil gazík a za ním vejtfaska (Praga v-3S, nejúspěšnější terenní nákladák své doby). Příslušníci PS shodili do sněhu dvě zkrvavené postavy s pouty na rukou. Za nimi pak buchlo bezvládné tělo.

Na nástupišti to zašumělo a davem se nesla zpráva. Kluci na prvním zavořili střeláka, ten odpálil vrty a již pospíchal za štafgrem slavit Silvestra. Vzduch byl po odpalu hned čistý a když šli kluci fedrovat, našli na hromadě snih, zmrzlé brambory a nad sebou měli širé nebe. Bůh pomáhá odvážným a dává nám příležitost, řekli si. Odmítnout by byl hřích.

Náčelník zavořil na velitelství PS, ti nasadili psy a strážce hranic na koních, aby pochytili ty tři ubožáky, kteří si vykládali takovou příležitost jako Boží znamení. O tom co následovalo, básník napsal:

"Tábore pozor! Tábore vpravo hled!
Co vy proti nám chcete svést?
Poznáte, že tvrdá je dělnická třídy pěst!
Mazal jsem se s vámi víc než dost!
Teď už budu vyžadovat poslušnost!
Tři z vás chtěli k svobodě,
pro vás však není místa v národě!
Ten první se na rukou druhý vrací
a dva další za ním kráčí,
pokud jim síly stačí..

Nebudem s vámi dělat žádné transakce,
jste poslední zbytky zrádné reakce!"

Krůpěje krve na zmrzlém sněhu
značí cestu podle nastoupených řad.

"Jsi na svobodě", zašeptal kněz
někde vpředu, "takový je Boží řád"
Bez povelu a přece na povel, čapky letí
dolů:

"Kamaráde, my ti slibujem,
že tyhle vládcy poslouchat nebudem!"

V dálce, tam kde se v údolí
schovávalo městečko, vyrazily do tmy
světnice jakoby vzlétal roj drobných
bludiček. Lidé si připlýželi a vítají Nový
rok.

KONEC

Detektivka dle zcela špatných pravidel

Jaroslav Kovářiček

Inspektor Kuleš byl povolán na místo zločinu dopoledne v jedenáct hodin a čtrnáct minut. Zavražděná ležela spokojeně na koberci ve svém bytě v Rohové ulici číslo 42. V bytě nebyly nalezeny nejmenší stopy ani jakékoliv jiné stopy, inspektor Kuleš alespoň nechal sejmout otisky ptačích stop na fimse. Potom se odebral do nejbližšího hostince za účelem dalšího vyšetřování.

Při třetím pivě se dozvěděl od jistého Macháčka, že zavražděná byla klepna, žila sama, jen podle potřeby stýkala se s nějakým řezníkem, jehož jméno mělo být Zvonek. Od tohoto řezníka dále se potom dozvěděl, když onen přišel kolem třinácté hodiny na oběd, že on vskutku byl i tuto noc v bytě zavražděné. Jako důkaz své neviny ukazoval řezník opuchlou tvář a také ostatní dosvědčili to jako nejlepší důkaz, že se zavražděnou rozloučil v pořádku. Při odchodu prý pokaždé dostával pár facek a také další šetření prokázalo, že otisky na jeho tváři mohly být dobře způsobeny rukou zavražděné.

Inspektor nasbíral v hostinci ještě mnoho dalších informací, které však byly méně závažné a povětšinou neměly k případu přímý vztah. Dověděl se tak ku příkladu, kde sehnat angorské kočky, co řekl jistý pan Hněda roku 1937 svému sousedovi ohledně toho, co si o něm myslí, proč nelze křížit křížaly. O páté hodině odpolední zjistil však o případu něco více informací od pana Vaxla. Tento seriózně vypadající, prošeďavě starší muž vyprávěl jak ráno o šesté hodině viděl podezřele se chovajícího muže vycházet z domu číslo 42 a tomu se v kapse rýsoval obrys malorážní pistole. Na otázku ohledně oné zbraně prý mladý muž odpověděl, že jede na lov kachen, čímž považoval pan Vaxl věc za vysvětlenou a dále se nevyptával. Podezřelý muž pak nasedl do červeného auta starší výroby, které mělo poznávací značku ABA 2009 a odjel. Inspektor Kuleš považoval tímto případ za vyřešený a objednal si další pivo. Na záchodku se potom ale omylem přefekl a přiznal před panem Vaxlem, že jest osobou uředení. Toho se onen muž velice velmi vyděsil

a po pravdě doznal, že do Prahy přijel dopoledním vlakem z Hustopeče a jelikož se v hostinci, kde od té doby seděl, mluvílo jen o té vraždě, svůj příběh si vymyslel aby se učinil zajímavým. Po tomto vysvětlení sám stal se krajně podezřelý, pročež chvatně opustil hostinec a jeho útrata byla připsána na účet inspektora Kuleše.

K sedmé hodině večerní zastavil se v hostinci na skleničku také soudní lékař Bykov, aby informoval inspektora o svém nálezu. Poněvaž byl v silně podnapilém stavu, nepodařilo se mu určit čas smrti s větší přesností než plus minus dva dny. Jediný zcela spolehlivý nálezy, který učinil, bylo, že zavražděnou identifikoval jako pohavi ženského. Svoji zprávu vyhotovil rukou, takže ji inspektor okamžitě poslal po hospodském poslíčkovi do oddělení pro luštění exotických rukopisů.

Když inspektor Kuleš po osmé hodině rozjařeně zpíval se spolustolovníky košilaté písně málem by na případ docela zapomněl. Tu se mu však přihlásil iemu dobře známý lapka Chmat. Ten se sice přiznal jak si onu noc vypomohl v jednom bytě domu číslo 42, Rohové ulice, podezření z vraždy však vyvracel předložením zlatých hodinek, které vskutku byly odcizeny o dvě patra níže bytu zavražděné. Inspektor proto zprostil občana Chmatu jakéhokoliv dalšího podezření. Za což mu tento odprodal ony zlaté hodinky za pouhých 46 Kčs. Uznajte sami, byla to křesťanská cena.

Inspektor nebyl nikdy bezradným. Dostal posléze ještě řadu adres různých podezřelých lidí, které hned ráno dal zatknout. Byl mezi nimi i jeden zubař, jehož adresu se dozvěděl v nočním podniku, kam si při cestě domů zaskočil zalit bolest zubů rumem. Žel všichni zatčení měli tak skvělá alibi, že museli být do jednoho propuštěni. Řešení případu zůstalo potom po nějaký čas zmrázeno.

Teprve nedávno byl v Kladně zatčen jakýsi Novák a ten se po kratším a mužně vedeném výslechu k vraždě přiznal. Když byl odsouzen k tresu smrti provazem, doznal se ještě k dalším čtrnácti nevyřešeným případům. Inspektor Kuleš byl povýšen a dostal přidáno, neb nemá v současné době ve svém revíru nevyjasněného zločinu. Nikomu nepodařilo se však vypátrat jakým geniálním postupem byl vrah dopaden. Proslychá se jen, že se vrah Novák usvědčil sám tím, že osmnáctého dubna v pravé poledné kráčel

kladenskou ulici V ústraní a směřoval na jihovýchod. Inu před spravedlností zákona se nikomu uprchnout nepodaří.

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník

Vydává: **HABER - PILOT Pty Limited**

A.C.N. 002 830 613

7 Boonah Street

WENTWORTHVILLE

NSW 2145

Tel. (02) 636 1873

Fax. (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka:

Jana Haberová a redakční kruh

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

BANNERMANS

The Solicitors

**Česky mluvící solicitor/ právník a
advokát vám nabízí služby**

Obrátte se s důvěrou, poradíme vám ve všech
právních otázkách, včetně právních problémů v
České a Slovenské republice.

Vynikající znalost českého a australského práva.

Ceny jsou bezkonkurenční!

Kontaktujte: Vladimír Gazdík

Phone: (02) 891 4677

Fax: (02) 689 3849

Mobile: 015 274 734

Večer: (02) 805 0128

Soboty: (047) 876 336

Bannermans Solicitors - Suite 49/2 O'Connell Street
PARRAMATTA, NSW 2150

NEW AGAIN

PTY LTD

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění rezů, všechny
modely a druhy aut.

BODY REPAIRS

7 b PERAK St. MONA VALE
telefon: 99 2595

Stěhování nábytku
Sydney - mezistátní - zámoří,
odborně zabalíme,
popřípadě uskladníme,
rozpočet i dobrá rada je zdarma,
pečlivě, spolehlivě, poctivě,
Hovoříme česky a slovensky.

TAX RETURNS

Tim Austin, F.T.I.A.

Registered Tax Agent

Poradíme vám v podnikání,
použijte naši účetní kancelář,
připravujeme daňové přiznání,
domluvíte si schůzku předem.

Další informace:

18 Hughes Ave.

Lawson 2783

Telefon: 047 591 782

Mluvíme česky a anglicky!

Nemáte se kde sejit s přáteli na
příjemné posezení?

Nově otevřená kavárnička

CAFÉ GOLDONI

vás ráda uvítá,
české a slovenské
speciality,
studenti 10% sleva

6 A Roslyn St.

Elizabeth Bay

tel. 368 12 88

Volejte Renatu

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____ Stát _____

P.Code _____ Tel. _____

Vystříhněte a odešlete s poplatkem na

HABER PILOT Pty. Limited

7 BOONAH STREET

WENTWORTHVILLE NSW 2145

Předplatné - zaškrtněte

na půl roku ☐ \$15.60

na celý rok ☐ \$31.20

Shop 6, 176 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 8717, (03) 510 2474

A.H. (03) 801 2796 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

Vaše cesty do celého světa.

Návštěvy z České i Slovenské republiky.

Cesty kolem světa. Ubytování, půjčování aut.

EURO-RAIL - vlakem po Evropě.

Cesty lodí, autobusové zájezdy.

Cestování po Austrálii a další.

**AUSTRALSKÉ
LISTY**

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VAŠÍ

LUBA SUSTEK

LUST NOMINEES P/L TRADING
AS PAINT SPOT

DISTRIBUTORS OF PAINT
AND PAINTERS' SUPPLIES

Ph: 557 4109, 557 2863

Fax: 557 4924

378 Centre Rd, Bentleigh 3204

BENTLEIGH PAINT SPOT

**Chcete vymalovat dům,
zkrášlit byt?**

**Využijte služeb české firmy,
která nabízí všechny služby
pro malíře,**

spolu s radou odborníků.

volejte: 03 557 4109, 03 557 2863

APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

Nabízí systém vytvořený zvláště pro vás!

(viz obal)

MULTIMEDIA

Capture video in real-time to your hard disk. Editing with special effects and sound. Playback under Windows in true colours. Full motion CD video playback.

TV-VIDEO

Live TV on your PC. Capture single frame at 320 x 240. Tiling or photo retouching. Full motion sequencer. Record to tape in S-VHS quality.

VIDEO-PRO

Linear or nonlinear editing. Quality of output up to Betacam. Time code for single frame accuracy. Adjustable compression digital recording.

CZECH

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

POHODLNÁ CESTA DO

PRAHY A EVROPY

S VÝBORNÝM SPOJENÍM ZE

SINGAPURU A BANGKOKU

ZASTÁVKA V HONG KONGU MOŽNÁ

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

**CZECH
AIRLINES**

Suite 809, AUSTRALIA SQUARE TOWER, SYDNEY

P.O. BOX 11110, AUSTRALIA SQUARE, NSW 2000

TELEPHONE: 247 6196 FACSIMILE: 232 1713